

פרשת בהעלותך

וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם וגו' (י, ט)

וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלוֹקֵיכֶם ונושעתם מאויביכם. וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חודשיכם ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון (י, ט-י)

הנה בנוסח 'יעלה ויבוא' שאומרים אנו בר"ח ובמועדים נאמרה בקשת זכירה, זכרנו וכו'. ובסוף אומרים 'ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו וכו'', ונוסח זה טעון ביאור, מהו שנקט 'ובדבר ישועה ורחמים' כאילו פונים עכשיו למשהו חדש.

ונראה על פי מה שנזכר בקדמונים שתפלת יעלה ויבוא נתייסדה על פרשה דידן דכתיב 'וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חודשיכם וכו' והיו לכם לזכרון לפני אלוֹקֵיכֶם'. ונראה שזה הטעם שרק בראשי חודשים ובמועד אומרים יעלה ויבוא, כלשון הכתוב 'ובמועדיכם ובראשי חודשיכם'.

וזהו גם הטעם שאומרים זאת דוקא בברכת עבודה, כמ"ש 'על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם' אמנם בפרשה זו יש עוד פעולה של החצוצרות כמ"ש 'וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם וכו' ונושעתם וכו'', וא"כ י"ל, דאחר שאנו עוסקים בזכירה מחמת הר"ח או המועד, רצו גם לעורר את הענין השני של הזכירה שהיא 'בדבר ישועה ורחמים חוס ורחם עלינו וכו'.

מקור: רבי יהונתן דיייד שליט"א